ACTUALITATEA ÎN SPORTURILE DE IARNĂ

(Urmare din pag. 1)

gere a bobului pe gheață. **BOBERII SE VOR DEPLASA SĂPTĂMÎNA VIITOARE ÎN ITALIA, LA CORTINA D' AMPEZZO**, unde se vor desfășura, între 2—10 ianuarie 1970, campionatele europene.

Primii vor pleca, marți, maestrul emerit al sportului Ion Panțuru, Focșeneanu și Neagoe.

Antrenamentele oficiale pe pîrtia campionatelor europene vor începe în seara zilei de 27 ianuarie (probele C.E. vor avea loc tot în cursul serii). Menționăm că LA CAMPIONATELE MONDIALE (SAINT MORITZ — 24 IANUARIE — 2 FEBRUARIE) VOR PUTEA LUA STARTUL DOAR DOUĂ ECHIPAJE și, deci, cursele din cadrul „europenelor" constituie și prilej de selecție.

TRANSFERĂRI SPECTACULOASE LA SCHI

„Capul de afiș" al transferărilor schiorilor pentru apropiatul sezon este deținut, fără îndoială, de trecerea lui Gh. Vulpe de la Clubul sportiv Sinaia la Dinamo și a Ioanei Belu de la I.E.F.S. la A.S.A. Brașov. Dar, o listă mai cuprinzătoare (însă nu completă) a trecerilor de la un club la altul este mai interesantă. Iat-o: I. N. Horga de la Clubul sportiv Sinaia la Dinamo, Paraschiva Cojocaru de la Constructorul Cîmpulung Moldovenesc la Dinamo, I. Bobiț de la Steagul roșu la Dinamo, I. Bogdan (Clubul sportiv Sinaia), Rodica Frățilă (Școala sportivă Brașov), Valeriu Alexandrescu (Dinamo) la I.E.F.S., N. Sfarghiu de la A.S. Suceava la A.S.A., Gizela Mores de la I.E.F.S. la Politehnica Brașov, C. Tudor de la Steagul roșu la Caraimanul Bușteni, Monica Schuler (Voința (Sibiu) și A. Rusu (Dinamo) la Universitatea Cluj.

V-AȚI GÎNDIT LA PRIETENII PATINAJULUI?

- LA TUȘNAD, GHEAȚĂ PENTRU TOATE CATEGORIILE DE PATINATORI
- SE LUCREAZĂ LA AMENAJĂRILE ATÎT DE NECESARE
- SPORTIVII FRUNTAȘI ÎN ROL DE INSTRUCTORI

De la Brașov ne-am continuat itinerarul făcînd un scurt popas în cunoscuta stațiune de odihnă Tușnad-Băi, intens solicitată de vizitatori, atît vara cît și iarna. Muncitori, cooperatori, cercetători, ingineri, studenți și elevi inhalează aci aer curat, se odihnesc, urcă în excursie pe munte, joacă șah sau tenis de masă la club.

— Și noi cei care am îmbătrînit de tineri, tînjind după tinerețe, **ne spunea pensionarul V. Vămanu, fost maistru la fabrica de ciorapi „București"**, ne place, cel puțin cînd ne aflăm într-o astfel de stațiune, unde vezi multe fețe zîmbitoare, să credem că într-adevăr am revenit la tinerețe. Eu unul nu m-aș da în lături să urc cu schiurile pe colinele din jur sau să petrec o oră-două cu patinele pe gheață.

L-am abordat apoi pe directorul stațiunii climaterice Tușnad, pentru a afla părerile sale asupra activității sportive din sezonul rece. Nu înainte însă de a fi discutat cu o serie dintre principalii interesați în acest domeniu: tinerii.

— V-ați gîndit la prietenii patinajului care vă vor vizita în această iarnă? Ce le veți oferi?

— S-au terminat — **precizează tov. Carol Biesak** — lucrările de curățire a lacului Ciucaș. În afară de o pîrtie de 333 m pentru patinaj viteză, vom mai amenaja în fața cinematografului „Oltul" o suprafață de gheață de circa 200-300 m.p. pentru activitatea de agrement, iar în partea cealaltă va funcționa un teren de hochei. Tot lacul va fi iluminat. Vor sta la dispoziția publicului 80 de perechi de patine, apoi schiuri și săniuțe, precum și alte obiecte de echipament, care vor putea fi închiriate de oaspeții stațiunii. Sperăm ca ei să se simtă cît mai bine la noi.

— Într-adevăr, proiectatele amenajări au darul să bucure pe prietenii patinajului. Dar cei care se ocupă de mai mulți ani de competițiile de patinaj viteză, știu că aci, la Tușnad, sportivii sînt nevoiți să se echipeze în sala cinematografului, fiind privați de condiții strict necesare pentru o bună prezentare la concurs.

– Aveți dreptate. Viteziștilor putem, totuși, să le aducem o veste bună: se lucrează la zidăria unei cabane de deservire a lacului Ciucaș, construcția căreia valorează 260.000 lei. Aci vor fi amplasate, printre altele, vestiare încăpătoare, un punct medical, diferite dependințe: toate prevăzute cu încălzire centrală. Pînă la terminarea acestei noi construcții, sportivii se vor putea echipa la cabina de pe steaua plutitoare din mijlocul lacului. În afara competițiilor de anvergură programate pe gheața din Tușnad, avem intenția să organizăm concursuri săptămînale pentru patinatori, deschise tuturor vîrstelor.

— Încă o problemă. Cine va veghea asupra întrecerilor de patinaj, știind că la Casa de cultură din localitate un singur om are în sarcină să se ocupe de activitățile sportive, iar acesta este de altă specialitate, instrumentist muzical?...

– Sper că și în acest domeniu am găsit o soluție. Multe cluburi au sportivi de performanță cu o experiență deosebită în patinaj. Vom apela la aportul lor, pentru conducerea centrelor de inițiere în patinaj. Pentru viitor, credem că o dată cu reorganizarea conducerii administrativ-culturale a stațiunii vom rezolva și problema cadrelor sportive de specialitate.

După cum se poate desprinde din dialogul de mai sus, conducerea stațiunii Tușnad are preocupări multiple în direcția asigurării condițiilor necesare pentru ca aci, cu adevărat, să înflorească o activitate intensă de patinaj, sportul preferat al tineretului.

Tr. IOANIȚESCU

SĂ NU GONIM ATLEȚII DE PE STADIOANE

Activitatea atletică la sfîrșit de sezon competițional a arătat o seamă de aspecte bune sau mai puțin bune, dintre care merită o analiză mai amănunțită activitatea atleților seniori.

O sumară răsfoire a foilor de concurs din ultimul timp arată pregnant un simptom îngrijorător al atletismului nostru: numărul extrem de scăzut al atleților seniori. La campionatul republican de sală al seniorilor din acest an, la aproape jumătate din probe nu s-au adunat nici 8 concurenți, număr necesar pentru alcătuirea finalelor. La cele 5 probe rezervate senioarelor nu au participat decît 30 de atlete din care jumătate erau... junioare. La faza pe Capitală a aceluiași campionat de sală au fost probe care nu s-au disputat pentru că nu s-a prezentat nici un senior. Situații asemănătoare s-au înregistrat și la ultimele ediții ale campionatelor de pistă ale seniorilor, unde lipsa concurenților seniori a fost evidentă. La concursul republican de primăvară al seniorilor, majoritatea concurenților au fost de asemenea juniori. Formațiile de atletism participante în campionatul pe echipe au în componența lor 70—100% atleți juniori.

Lipsa seniorilor, lipsa atleților maturi, care trage mult în urmă activitatea noastră atletică, își are obîrșia și în măsurile greșite din ultimii 8—10 ani. Astfel, calendarul competițional este foarte sărac în competiții rezervate seniorilor, iar competițiile existente se adresează numai atleților de valoare republicană; la nivelul județean și orășenesc, competițiile pentru seniori sînt ca și inexistente. De altfel, însăși federația a ridicat opreliști artificiale în campionatul pe echipe interzicînd seniorilor să participe în competiție dacă nu au îndeplinit anumite performanțe ca de exemplu la femei 1,60 m la înălțime, 14 m la greutate sau la bărbați 16 m la greutate, 15 m la triplusalt, 4,30 m la prăjină sau 1,97 m la înălțime, pentru a prezenta doar cîteva norme. În schimb juniorii, la aceleași probe, sînt admiși doar cu performanțe de 1,38 m și 9,70 m respectiv, 11,50 m, 12,80 m, 3,20 m sau 1,70 m. În felul acesta, lăsînd la o parte calculele complicate necesare la fiecare etapă, în echipele de divizie sînt solicitați în special juniorii, care și așa fac față cu greu la multitudinea de concursuri la care sînt solicitați, în timp ce seniorii cu performanțe mult mai bune sînt îndepărtați de pe stadion. Preocuparea aproape exclusivă de a pregăti pe cei socotiți cu perspective de a ajunge la Olimpiadă este dăunătoare și se întoarce în cele din urmă chiar împotriva realizării acestui obiectiv.

Să nu gonim, așadar, atleții de pe stadioane!

Participarea atleților seniori în concursuri poate fi pentru juniori un stimulent, un exemplu, și mai ales, un prilej de ridicare a nivelului performanțelor. Dacă juniorii buni nu au cu cine să se întreacă, aceasta le va întîrzia și lor dezvoltarea firească.

De altfel, însăși în orientarea Federației române de atletism se recomandă la alcătuirea echipelor naționale, înlocuirea la probele slabe, a seniorilor „plafonați" cu juniori mai slabi decît ei, dar de „perspectivă". Aceste situații practicate și în alți ani, nu au dat roade. Și este și logic! Cum putem spune că un junior poate fi de perspectivă, dacă el nu reușește să fie mai bun decît un senior „plafonat" și cu rezultate slabe?

Cît despre noțiunea de „plafonat" aceasta dă naștere numai la arbitrar, la aprecieri subiective. În categoria „plafonat" au fost mulți ani Lia Manoliu și Ileana Silai și mulți alții. Medaliile lor olimpice sînt argumentele cele mai puternice care pledează împotriva acestei noțiuni. În atletism, pentru apreciere valorilor, trebuie să fie suverane centimetrul și secunda. În fața lor nu pot fi interpretări sau tocmeli. Performanța nu trebuie să aibă nici vîrstă și nici plafon. Valoarea ei se exprimă în cifre concrete. Interpretările nu au voie să treacă peste secunde și centimetri.

În mod cert trebuie sprijinită dezvoltarea activității atletice pentru juniori. Ei sînt viitorul și speranța pentru afirmarea atletismului nostru. Dar acest sprijin nu trebuie dat în dauna activității seniorilor. În concluzie stadioanele trebuie deschise pentru orice atlet, fără opreliște. Activitatea noastră atletică va avea numai de cîștigat!

Silviu DUMITRESCU
antrenor

Proiecte realiste pentru sezonul de iarnă

VRANCEA ȘI FIII EI VOR SĂ SE AFIRME ȘI ÎN SPORT

● Patinaj la Mărășești, Adjud și Focșani ● Lacul Mîndrești, o mică bază sportivă de iarnă ● Centre de schi montan la Năruja, Vizantea și Livezi ● Poate deveni Soveja și un mic fief al schiului alpin?...

Un dialog despre mișcarea sportivă vrînceană cu prof. *Iancu PĂTRAȘCU*, președintele Consiliului județean Vrancea pentru educație fizică și sport, este o discuție interesantă, captivantă. Cadru tînăr, cu o pasiune clocotitoare, prof. Pătrașcu ne-a prezentat o imagine vie a sportului vrîncean, oprindu-se mai mult, cum era și firesc, asupra sporturilor de sezon, a celor de iarnă.

Ce am reținut din acest dialog?

Că *în pofida unor dificultăți obiective, generate mai ales de o insuficientă recuzită pentru practicarea sporturilor albe, vrîncenii nu vor lipsi de la acțiunile în curs de organizare, concursuri pe asociații sportive cu precădere.*

Deocamdată, însă, oficialitățile sportive și-au concentrat tirul eforturilor lor pe pregătiri, deoarece iarna n-a popsit decît sus pe înălțimi, pe Zboina, Coza sau Măgura Odobeștilor. În rest, zăpadă încă puțină, care doar pudrează pămîntul și ici, colo cîte o pojghiță de gheață. În ultimele zile de vreo două ori temperatura a scăzut sub 0 grade.

Iarna este abia la început și chiar dacă se lasă așteptată, ea nu va ocoli Vrancea, împodobind-o, ca în fiecare an, cu mantie groasă de hermină.

PATINOARE NATURALE

Deci, pregătiri. Pregătiri febrile. Prof. Pătrașcu abia se întorsese de la Mărășești, unde pusese la punct proiectul de amenajare a unui patinoar natural la asociația feroviarilor din localitate. În altă zi fusese la Adjud, în același scop. Beneficiarii patinoarului de acolo vor fi elevii Școlii generale nr. 1. Patinaj se va face și pe o porțiune a lacului Mîndrești (4 km de Focșani), mai exact cursuri de inițiere pentru copii, școlari și tineri. Subliniez: o porțiune a lacului cu adîncime redusă bine delimitată, pentru a elimina orice riscuri.

ȘI O INSTALAȚIE NOCTURNĂ

Cît privește reședința de județ, ACOLO SÎNT PREVĂZUTE NU MAI PUȚIN DE 5 PATINOARE NATURALE, fie pe lîngă asociația sportivă Voința și Școala generală nr 10, fie în grădina publică. ULTIMA AMENAJARE SE VA BUCURA ȘI DE O INSTALAȚIE DE NOCTURNĂ.

CENTRE DE INIȚIERE ÎN SCHI

Cît privește schiul, și aici **cîteva proiecte demne de reținut.**

În toate cazurile este vorba de **FIINȚAREA UNOR CENTRE DE INIȚIERE ÎN SCHI** alpin amplasate fie în zona montană, la înălțimi de aproape 1 000 de metri, fie în cea submontană. Sînt **vizate în principal localitățile Năruja, Vizantea și Livezi.** Este de așteptat ca interesul tineretului din aceste așezări față de un astfel de proiect să fie — ca în anii precedenți — major. Pînă în prezent 20 de minischiori în devenire — în toate cazurile „cravate roșii" au și fost selecționați pentru taberele centralizate ale Consiliului Național al Organizației Pionierilor.

Dar, **principalul centru de inițiere în schi tinde să fie amplasat la Soveja**, stațiune climaterică tot mai mult căutată de oameni ai muncii din întreaga țară. Acum, în sezonul alb ea ar putea deveni la fel de solicitată. Soveja poate găzdui la cabane pînă la 200 de persoane. Iar cu cazarea în locuințe particulare, spațioase, bine întreținute, cifra ar putea crește cu încă 500.

Asta, în ideea ca **Soveja să primească cîteva completări sportive adecvate sezonului alb.** De pildă, o **BAZĂ PENTRU SCHI REALIZATĂ PRIN DEFRIȘAREA UNOR TRASEE ALPINE**, apoi un **TELESCHI. Există un proiect al organelor sindicale, conceput încă la începutul acestui an. Numai că lucrările demarează mult prea lent.** Și Soveja fără unele amenajări corespunzătoare nu poate depăși sfera unui interes strict local.

★

Poate raportat la alte județe, **Vrancea nu se prezintă cu cifre spectaculoase. Am apreciat, însă, la gospodarii sportivi de acolo faptul că sînt foarte realiști, că nu aleargă după proiecte exagerate. Într-un fel, O MICĂ LECȚIE. Din ea ar putea învăța și alți activiști sportivi.**

Tudor BRADAȚEANU

ÎN VIZITĂ LA REGHIN

(Urmare din pag. 1)

— Nu vi se pare că e cam tîrziu? De fapt, livrarea în trimestrul I înseamnă că se vor găsi în magazine abia în aprilie, cînd, în mod practic, iarna a trecut. Care sînt cauzele acestei întîrzieri, știind că materialul (țeava conică din import) stă de aproape doi ani în depozitele dv?

— La început am conceput un baston cu miner din piele, care nu a fost, însă, avizat de F.R. Schi și de rețeaua comercială și, de aceea, am refăcut propunerea, sub forma unui baston cu miner și rondele din masă plastică. Norma internă a fost aprobată abia la 1 septembrie 1969. Pentru copii vom realiza în 1970 și 1 500 perechi bastoane din bambus, îmbrăcate cu folie plastică, la prețul de circa 90 lei perechea.

— Tot așa tîrziu?

— Nu, mai devreme.

— Dar legături de schi ați putea face? Aveți o secție de produse metalice în combinat.

— Legături securit nu. E prea complicat. Legături mai simple, pentru copii, vom realiza. De altfel, ele se află sub încercări.

— Să revenim la schiuri. Ce ne va aduce nou anul 1970?

— În cadrul producției de aproximativ 28 000 perechi, vom scoate și cîteva tipuri noi. De pildă, schiul ALP—START, schi de competiție din material plastic și fibre de sticlă, realizat după cele mai moderne profile și după o tehnologie superioară. Este un schi de calitate ridicată, destinat concurenților și schiorilor foarte buni. Prețul lui va varia, după dimensiuni, între 1 848 și 1 926 lei perechea. Apoi, schiul „START", din lemn, cu miez din fibră de sticlă și masă plastică. Am realizat pentru noul sezon 449 perechi și vom fabrica alte 700 perechi în 1970, pe dimensiuni de la 180—220 cm, la prețuri variind între 1 120—1 210 lei perechea.

Continuăm fabricația sortimentelor COMBI R (bloc lamelat din frasin) și COMBI E (bloc lamelat și hichory), schiuri populare, cu canturi și prevăzute pentru protecție și alunecare cu folii de masă plastică deasupra și pe talpă. Lungimile cuprinse între 160—220 cm au prețul între 410—504 lei perechea (COMBI R) și 520—650 lei perechea pentru COMBI E.

Schiul „RAZANT" — bloc lamelat din frasin cu folii din plastic și fibre de sticlă și canturi metalice — va fi realizat în cantitatea de 1 025 perechi, începînd din trimestrul II 1970 (n.n. — primăvara și vara), la prețuri cuprinse, după dimensiuni, între 820—958 lei perechea.

Pentru copii am realizat, în 1969, 3 250 perechi de schiuri populare fără canturi, iar pentru 1970 am prevăzut să producem încă 2 065 perechi.

SCHIURILE PENTRU COPII RĂMÎN O PROBLEMĂ

— Dar schiuri pentru copii, cu canturi și finisate în mod superior? Schiul se învață doar de la o vîrstă foarte fragedă, și una din condițiile învățării și securității este materialul de bună calitate.

— DEOCAMDATĂ NU FABRICĂM. Nu avem un tip omologat și, de altfel, nici comerțul nu ne-a comandat.

— Dar ați putea face?

— Desigur.

— Dar pentru schiul de fond?

— Pentru 1970, chiar de la începutul anului, AMATORII VOR PUTEA CUMPĂRA DIN MAGAZINE SCHIUL SPECIALIZAT SĂGEATA ZĂPEZII (dimensiuni 170—220 cm), cu PREȚUL ÎNTRE 422—457 LEI PERECHEA. Este un schi superior care răspunde oricăror exigențe și care, credem, va satisface nevoile activității de performanță. Vom continua fabricația tipurilor OLIMPIC (160—215 cm) și CAMPION (160—210 cm), în intenția de a răspunde cerinței pieții și de a materializa dorințele de calitate ale tuturor categoriilor de schiori.

Din discuțiile purtate cu tovarășii Iuliu Szatmari, șeful aprovizionării, și Alexandru Kocsis, șeful livrărilor, am aflat că la ultimele două sortimente există oarecare rămîneri în urmă, față de plan, determinate de aprovizionarea întîrziată și greoaie cu canturi metalice și folii de masă plastică (din import), dar că pînă la sfîrșitul anului restanța se va recupera.

O PRODUCȚIE IMPRESIONANTĂ DE SĂNIUȚE ÎN 1970

Am mai aflat că ȘI ÎN 1970 SE VA REALIZA O PRODUCȚIE IMPRESIONANTĂ DE SĂNIUȚE (100 000 BUCĂȚI), într-un sortiment variat.

Mă aflam în fabrică. Ca schior și gazetar m-a interesat să urmăresc un schi de-a lungul procesului tehnologic, de la simpla blană de lemn, la schiul strălucitor, cu siluetă, încorsetat în strînsoarea canturilor.

PRIN FABRICA

Ne-a condus și ne-a furnizat explicații tov. ing. Ștefan Varga, tehnologul șef al combinatului. De la el am aflat că, prin extinderile combinatului, „schiul" va căpăta spații noi, capacități de producție crescute, chiar o altă linie de fabricație, prin amplasarea în alte hale a producției de instrumente muzicale.

Alunecînd printre stivele de schiuri, săniuțe și crose de hochei, am descoperit — ABANDONATE — două prototipuri splendid realizate de schiuri metalice. Ce păcat că publicul, comerțul, nu le-a văzut. Ce păcat că realizatorii lor nu trăiesc mai mult printre schiori sau nu vizitează mai des concursurile de schi, pentru că atunci s-ar fi grăbit să dea pieții și acest tip foarte reușit. Am fost surprinși să vedem fabricația în serie a unor mini-schiuri, executate exemplar, dar destinate exclusiv exportului. Cît de căutate și apreciate ar fi și pe piața internă...

Ghidul nostru nu era numai informat și prevenitor, ci s-a arătat și receptiv, preluînd sugestia noastră de a specializa producția (ca orice fabrică de prestigiu) pe probe: slalom, coborîre, slalom uriaș, pentru schiurile destinate competiției sau celor mai avizați în tainele schiului.

Am fi vrut să le dăm o veste bună și săritorilor. Dar, în ceea ce privește schiurile lor — pentru copii și adulți — realitățile ne-au împiedicat.

Și astfel, privind și discutînd cu oamenii, am cunoscut că spre a se desăvîrși, sub aspectul calității și cantității, FABRICAȚIA DE SCHIURI MAI ARE NEVOIE DE CÎTEVA MAȘINI SPECIALIZATE, DINTRE CARE UNELE PENTRU ÎNCERCĂRI. Am deslușit o neconcordanță între ritmurile producției, între posibilitățile sale de adaptare față de nou, față de cerințe și de cortegiul lent, dezolant, al aprobării prototipurilor, al omologărilor, al aprobării prețurilor, al aprovizionării unor materiale din import.

Colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri de la C.I.L. Reghin a dovedit că poate realiza lucruri deosebite, a înfiripat din nimic o producție de schiuri (și de alte materiale), urcînd cîte 3—4 trepte deodată pe scara calității și a producției de masă, dar i se cere o mai mare mobilitate în adaptarea și reproducerea noului, o sincronizare cu cerințele pieții naționale și internaționale, întîrziere care, de fapt, nu i se poate reproșa decît parțial, întrucît „formele, omologările și aprobările" sînt de resortul altora.

LA FABRICA DE ÎNCĂLȚĂMINTE

Am fost și la I.P.M. Sport (Fabrica de încălțăminte) să vedem și, eventual, să probăm mult așteptatul bocanc de schi cu strămere (cirilge), dar **am aflat că directorul Ioan Peter era plecat special la Mangalia, la sesiunea de contractări, spre a determina comerțul... să renunțe la această comandă, în valoare de peste 1 000 000 lei. Motivul? C.I.L. Reghin nu le-a livrat cîrligele metalice, din lipsă de material, iar o altă fabrică din Satu Mare, care putea să toarne aceste cîrlige într-o matriță, încă nu s-a hotărît la execuție.**

Ne-am interesat, apoi, de ghetele de fond pentru copii. Contabilul șef, Artenie Hărnașu, ne-a răspuns că cele 300 perechi planificate, contractate, omologate pentru trimestrul IV 1969, NU SE VOR REALIZA, PENTRU CĂ NU AU PREȚ APROBAT.

N-am mai putut scoate nici un cuvînt, dar îi rugăm pe copii — celor cărora le place fondul — să scrie, ceea ce simt, direct conducerii de la I.P.M. Sport.

Pentru adulți, cele 900 de perechi ghete-fond, contractate în 1969, fuseseră livrate în trimestrul II și III. Le-am căutat mai tîrziu, după ce ne-am întors de la Reghin prin cîteva magazine, dar nu le-am găsit. Nu știți dv pe unde or fi?

Ne-a mai trecut năduful întrînd în sectoarele de fabricație, unde AM VĂZUT CUM, ÎNCET-ÎNCET, PRIND FORMĂ ȘI VIAȚĂ SERII DE BOCANCI DE SCHI („CAMPION" începînd de la nr. 33, „SLALOM" începînd de la nr. 40), „TURISM" și „POPULAR".

★

Mai tîrziu, la întoarcere, în tren, ne-am amintit cu plăcere de munca oamenilor. Merita să-i vezi lucrînd în ateliere.

— Dar mai sus, prin birouri!

★

Oricum, nu ne-a părut rău că am fost la Reghin.

Premiile cărții sportive

(Urmare din pag. 1)

țări la primirea unei cărți de handbal de Ioan Kunst-Ghermănescu, a unei lucrări de fiziologie scrisă de Andrei Demeter, sau la darul neprețuit al monumentalei istorii universale a educației fizice elaborată de Constantin Kirițescu.

Pentru început, ne-am gîndit să propunem instituirea a trei premii pentru cartea sportivă. Primul s-ar acorda lucrărilor din domeniul științei educației fizice: istorie, medicină, psihologie, biochimie, biomecanică, cibernetică

Aceasta l-ar stimula în mod deosebit pe cercetătorii noștri, mai ales astăzi cînd, în afara Institutului de educație fizică și sport și a institutelor pedagogice, mai avem cabinetele metodico-științifice județene, iar la București primul nostru centru de cercetări științifice. Acest premiu ar purta numele lui CONSTANTIN KIRIȚESCU.

Un al doilea premiu ar fi rezervat cărților de tehnică și metodică, fără care progresul este de neconceput. Un criteriu de apreciere ar putea fi și prezentarea grafică, studiul chinogramelor, concepția personală a autorului. Credem că cel mai potrivit nume pentru premiul cărții tehnico-metodice este acela al lui ZENO DRAGOMIR el însuși profesor, sportiv de performanță, desenator și autor de lucrări tehnice.

Un al treilea și ultim premiu (este hazardat să instituim prea multe și pe genuri cît mai diverse) ar răsplăti cea mai bună carte de literatură sportivă: reportaj, biografie, poezie și roman, estetică sportivă.

Negăsind între noi un nume consacrat pentru titulatura acestui premiu, ne-am gîndit că numele lui CAMIL PETRESCU ar fi cel mai potrivit. El a scris mulți ani cronică sportivă, a iubit mult mișcarea și a inițiat chiar și o revistă sportivă pentru intelectuali. Deci, Camil Petrescu...

Sau dacă vreți să mai reflectați la alt nume, atunci sigur MIHAIL SADOVEANU, pescar, vînător, șahist, chiar și redactor al unei reviste de șah.

Acestea sînt gîndurile noastre pentru cartea sportivă, pentru recunoașterea valorii ei, pentru răsplătirea autorilor și consacrarea internațională a literaturii noastre de specialitate.

DINAMO — STEAUA

● **În meci restanță, în cadrul diviziei A, echipa feminină Rapid București a dispus, la Cluj, de formația locală Universitatea cu scorul de 87—51 (43—23).**

● **Astă-seară, în sala Dinamo, la ora 19, se desfășoară partida Dinamo București — I.E.F.S., în cadrul diviziei masculine A.**

● **Derby-ul diviziei masculine A, meciul Dinamo — Steaua, a fost programat duminică la ora 11, în sala Floreasca.**

MARILE DISTANȚE

O masă largă de jucători și de antrenori calificați și pasionați — a demonstrat-o articolul precedent — nu există. În această situație, chiar și pentru divizionarele A se pune nu problema promovării unor autentice valori (căci sînt rare), ci a umplerii golurilor din formație. Ajung astfel pe teren oameni fără vocație care sînt acceptați în lipsă de voleibaliști veritabili. Așa stînd lucrurile, este și normal ca nivelul jocurilor să nu fie cel pe care îl așteptăm. Interesante sînt, eventual, meciurile echipelor care vînează florile rare formîndu-și loturi mai consistente. Ca să vedem, așadar, ceva volei, trebuie să așteptăm cîteva meciuri pe campionat: cele în care se întîlnesc Dinamo, Steaua, Rapid, Politehnica Galați, la băieți, Dinamo, Penicilina Iași, Rapid, și, de acum, se pare că și Universitatea Timișoara, la fete. Iar dacă, așa cum s-a întîmplat recent la „derbyul" Dinamo-Rapid, jucătorii nu apreciază că e cazul să se oboosească, mai putem bifa ca necorespunzător și unul dintre aceste puține meciuri potențial interesante. Să ne mai mirăm că, îndeosebi în București, tribunele sălilor sînt aproape goale?

Distanța între plutonul fruntaș și rest este atît de clară, încît la nivelul scăzut al meciurilor se adaugă, ca motiv suplimentar pentru indiferența publicului, caracterul previzibil al rezultatelor: cu rarissime excepții, nici măcar avantajul terenului propriu nu poate pune sub semnul întrebării ierarhiile stabilite. De aici apare, credem, necesitatea unei dezbateri asupra formulei de disputare a campionatului — chestiune la care ne vom referi după un scurt „popas" în „B" și la divizia școlară.

În divizia B, valorile sînt incontestabil mai apropiate, dar numitorul comun îl constituie, din păcate, un nivel scăzut pînă la pierderea oricărei semnificații. Nu lipsesc cu desăvîrșire tinerii dornici să joace, fie și în B, dar jucătorii sînt în general plafonați, majoritatea formînd-o cei trecuți de mult de juniorat care n-au avut niciodată, sau nu mai au, valoarea necesară pentru a juca într-o formație din prima divizie. Nu este vorba, deci, nici despre pepinieră, nici despre o „sală de așteptare" din care să iasă, o dată pe an, două echipe suficient de pregătite pentru a-și apăra șansele în prima divizie. În situația actuală, rosturile diviziei secunde sînt neclare.

Mult mai demn de atenție — și pentru noi și, cel puțin așa ar trebui să fie și pentru alții — ni se pare campionatul școlar. Evoluția lui ar trebui urmărită cu atenție maximă, atît de federație cît și de antrenorii dornici să promoveze elemente noi. (Pentru echipele din provincie, cu loturi deficitare, urmărirea acestor „resurse locale" ni se pare o soluție nu numai logică, firească, ci și mai promițătoare decît... uzanța ofertelor avantajoase față de niște jucători „experimentați", din alte zone geografice). Jucătorii de volei s-au format, dintotdeauna, în școli și, uneori, ulterior în facultăți. Spre aceste izvoare, active chiar și în perioade de secetă, trebuie să-și țintească privirile antrenorii și activiștii federației. Și nu doar în-tr-o contemplare pasivă; jucătorii se formează, își afirmă posibilitățile în această perioadă; „creșterea" unui jucător, după includerea sa în lotul unei divizionare A, se dovedește, în majoritatea cazurilor, o încercare infructuoasă.

Revenim la problema formulei de campionat. Nesprijinind — după părerea noastră — progresul voleiului, ca necesită o discuție, așa cum am spus, din cauza decalajelor valorice ce duc la previzibilitatea rezultatelor), a necesităților de a avea, în cursul unui an, cît mai multe confruntări între echipele bune, dat fiind faptul că nu avem o divizie A numai cu echipe valoroase. Chiar dacă nu se poate spune cu certitudine, de la început, care va fi campioana și cine va retrograda, se poate ști cine va fi și cine nu în primele patru. În situația distanțării nete a celor două plutoane, campionatul devine o formalitate lipsită de conținut, iar o serie de echipe parcurg țara de la un capăt la altul, la fiecare sfîrșit de săptămînă, pentru a disputa meciuri care — în cea mai mare parte — nu interesează pe nimeni și care nu le folosesc cu nimic. Campionatul nu mai stimulează echipele participante și implică niște cheltuieli de deplasare care reprezintă investiții în turism, nu în volei. Așa stînd lucrurile, e firească întrebarea dacă nu s-ar putea găsi o formulă capabilă să stimuleze din nou campionatul intern, de tăria lui depinzînd tăria voleiului nostru pe plan internațional. N-ar strica, deci, să se organizeze o consultare, în această privință, cu specialiștii de care federația dispune sau pe care îi poate... contacta. Deocamdată, sperînd că s-ar putea aplica această sugestie (a unei consultări), nu dorim să anticipăm, avansînd vreo formulă. Să ne inspirăm din handbal, din hochei — în sfîrșit, dintr-un sport unde lucrurile merg mai bine. Sau pur și simplu să inovăm o formulă de organizare a campionatului de volei. Ne putem plînge că federația nu dispune de tehnicienii pe care-i dorim; dar de lipsa tovarășilor cu aptitudini organizatorice din forul diriguitor al voleiului n-am auzit să se fi plîns cineva. Iar problema formulei de campionat tocmai asemenea capacități reclamă.

Marcel RUSESCU

CĂILE UNEI SPECTACULOASE RETROGRADĂRI

Un pocnet de pistol...
Un trup care se rostogolește...
Un țipăt de femeie...

SINUCIDERE SAU CRIMĂ?

Dezlegarea enigmei o veți putea afla în curînd în piesa

VIRAJ PERICULOS

de JOHN B. PRIESTLEY

Viitoarea premieră a Teatrului Bulandra (Sala Studio)

Ce ne aduce Moș Gerilă?

La această întrebare vă răspunde magazinul „FAVORIT" din Drumul Taberei

pregătit special pentru dv. cu o bogată colecție de

● Galanterie ● Tricotaje ● Încălțăminte ● Confecții ● Țesături ● Stofe ● Articole de uz casnic ● Articole electrice etc.